

Desatero pražského cestujícího

aneb

Jak užívat služeb MHD ke vzájemné spokojenosti

1. Uvolnění dveří vozidel

"Kdo blokuje plynulý nástup a výstup, poškozuje i sám sebe."

Naše Desatero nezahájíme žádným složitým a vzletným tématem, ale naopak věcí jednoduchou a ryze praktickou. Nejde o nic jiného než o plynulé postupování do vozu při nástupu a uvolnění dveří při výstupu. Že jde o věc samozřejmou? Budete se divit, ale není tomu tak. Rady cestujících - a přiznejme si, že někdy i my sami - dnes a denně chtěně či nechtěně plynulý nástup a výstup blokují. Tento úkaz je o to zajímavější, že všichni tito jedinci poškozují především sebe sama. Nevěříte? Pak si velmi pozorně pročtete následující řádky.

Že blokování dveří není nijak hezké vůči ostatním cestujícím, je evidentní. Jak ale může blokující osoba škodit sama sobě? To si hned ukážeme. Nastoupení do vozidla trvá zdravé osobě v průměru 1,5 vteřiny, výstup je pak o 0,5 až jednu vteřinu delší (zkrátka ne vždy je cesta z kopce rychlejší než cesta do kopce). V metru činí obě hodnoty přibližně 0,8 až 1 vteřinu vzhledem k tomu, že není třeba překonávat schody. To vše ovšem platí pouze pro případy, kdy je cestujícímu k dispozici odpovídající šířka dveřního otvoru. Jestliže někdo stojí tak, že uvedené předpoklady nejsou splněny, trvá výstup i nástup mnohem déle. Osoba u dveří tedy vyloženě překáží hladkému průchodu oběma směry a tím neúměrně prodlužuje zdržení v zastávce a zpomaluje přepravu nejen pro ostatní, ale především pro sebe. Je to transparentní ukázka toho, jak se sobecké jednání nakonec obrátí proti jeho původci. A to zde neuvádíme hlasité připomínky a výtky cestujících, jež příliš optimismu sobeckým osobám také nepřidají.

Takže ten, kdo při nástupu i výstupu blokuje dveře, způsobuje větší zdržení vozidla, čímž škodí sobě i ostatním. Není ale několikasekundové zpoždění ve skutečnosti zanedbatelné? Nezdá se to, ale není. Zvolme si imaginární tramvajovou linku s 25 zastávkami. Méně ohleduplní jedinci, kteří budou stát u dveří i kdyby v celém voze nebyla "ani noha", způsobí na každé ze zastávek pětisekundové zpoždění. Výsledek: naše imaginární linka nabere zpoždění asi dvě minuty. To není nic hrozného, říkáte si. Je-li však zdržení na každé zastávce delší a hlavně je-li delší sama linka, vyjdou nám čísla hrozná. Například linka č. 22 při osmivteřinové ztrátě na každé ze svých devětatřiceti zastávek mezi Bílou horou a Nádražím Hostivař nabere více než pět minut zpoždění! Součet zbytečných stání v zastávce tak může klidně dosáhnout délky jednoho intervalu, což znamená, že je třeba nasadit do provozu o jednu tramvajovou soupravu navíc, aby se odvezl stejný počet cestujících. Dopravnímu podniku vznikají zbytečné náklady, na kterých se zásluhou nepoučitelných sobců podílejí všichni cestující. Jde tedy o dvojnásobné poškození, a to jak samotných "blokátorů", tak bohužel i všech ostatních pasažérů.

Jak tedy těmto zdržením zamezit? V Japonsku znají v metru tzv. "nacpávače", kteří v zájmu rychlosti a plného využití vozidla tlačí cestující v přepravní špičce do útrobu dopravního prostředku. U nás si snad vystačíme bez jejich pomoci, bylo by tedy dobré říci si několik zásad. Nikdy se nezdržujeme po dobu delší než nezbytně nutnou v prostoru dveří. Pokud tak někdo činí a brání tím plynulému nástupu nebo výstupu, nebojme se mu jeho počínání vytknout. Nesnažme se prodlužovat dobu stání vozidla v zastávce, což také znamená neblokovat zavírání dveří, jak je v současné době módou v pražském metru. Nejen že tím ničíme dveřní mechanismus, ale především narušujeme velmi striktní jízdní řád vlaků metra. Shrnuto a podtrženo, držme se starého a osvědčeného úsloví "Račte v zájmu provozu postupovat do vozu!", a pamatujme, že platí i pro opačný směr pohybu.